

Israels innreisenekt – hva gjør Norge?

Israels innreisenekt isolerer Palestina ytterligere og rammer ytrings – og organisasjonsfriheten, sier Berit Aaker. For nøyaktig ett år siden ble hun nektet innreise til Israel, satt i varetekt og deportert til Norge.

– Solidaritetsarbeidere, organisasjoner og personer som har kontakt og samarbeid med palestinerne er veldig viktige rapportører for det som skjer på bakken i den okkuperte virkeligheten i Palestina. Vi må derfor i enda større grad reise til Palestina for å vise solidaritet og se med egne øyne hva som skjer, sier Berit Aaker, ett år etter at hun ble sendt tilbake fra Israels hovedflyplass.

Kommer trolig ikke inn igjen på mange år

Bare uker etter at Aaker ble deportert vedtok Knesset (den israelske nasjonalforsamlingen, red. anm.) et tillegg til «*The Law of Entry into Israel*» som forbyr innreise for folk som støtter en boikott av Israel eller av de folkerettsstridige israelske koloniene på okkupert jord.

– Formelt ble jeg nektet innreise fordi jeg skal representere en sikkerhetsrisiko for staten Israel. Uformelt ble jeg informert om at nektelsen skyldes min deltakelse i BDS-kampanjen, sier Aaker, som har besøkt Palestina flere ganger tidligere.

Berit Aaker ble sendt tilbake fra Ben Gurion i 2017.

Et halvt år etter at hun ble sendt tilbake fra Ben Gurion ble Berit Aaker tatt opp som student ved arabiske språkstudier ved Al Quds University i Øst-Jerusalem/Palestina. Studiene skulle starte i januar 2018 og avsluttes i mars.

– Jeg søkte derfor israelske *Population, Immigration and Boarder Authority* om innreisetillatelse ettersom Israel kontrollerer alle grensene til Palestina. Søknaden ble sendt i november, men til tross for at den norske ambassaden i Tel Aviv både har hatt møter og samtaler med Israel både om min og lignende saker, har jeg ennå ikke fått svar. Dette vil jeg trolig aldri få, ettersom den norske ambassaden sier at personer som har fått et utvisingsdokument som meg ikke kommer inn igjen på mange år, sier Aaker.

Ambassaden har også i ettertid informert henne om at det anerkjente Al Quds University ikke er på lista til israelske *Council for Higher Education* over «approved universities»; godkjente universiteter.

Det betyr at Israel også bestemmer hvilke palestinske universiteter som norske statsborgere kan studere ved.

– Velger vi «feil» universitet vil med andre ord også dette være en grunn for innreisenekt, påpeker Aaker.

Utestengelse har vært praktisert over mange år

Med Israels boikottlov av 2011 har utestengelse fra Israel – og dermed Palestina – vært praktisert over mange år. Norske fagorganiserte og tillitsvalgte, ungdomspolitikere, helse- og hjelpearbeidere, journalister, kirkesamfunn, akademikere, aktivister og solidaritetsarbeidere som vil ha kontakt med palestinerne har over tid blitt nektet

innreise til Israel, og slik tatt fra dem retten til å reise til Palestina – som oftest uten å forklare hvorfor.

Les også: [Palestinakomiteen svartelistet av Israel](#)

– Denne formen for innreisepolitikk og -praksis kan verken jeg eller andre finne oss i. I første rekke fører dette til ytterligere isolasjon av Palestina. Samtidig blir norske statsborgere og norske organisasjoner hindret fra besøk, dialog, solidaritetsarbeid og humanitært bistandsarbeid med og for palestinerne. Innreisenekten skjer vilkårlig, men rammer også personer og organisasjoner som kritiserer Israel for sin ulovlige okkupasjonspolitikk og apartheidstyre. I praksis rammer Israels lovverk også ytrings- og organisasjonsfriheten, og undergraver respekten for folkeretten og humaniteretten, sier Berit Aaker.

– *Hva mener du at norske myndigheter må foreta seg når det gjelder denne saken?*

– UD har både i samtaler med meg og på møte sagt at de er kritiske til at representanter fra sivil samfunn har blitt nektet innreise, og at de har gitt uttrykk for dette til israelske myndigheter gjentatte ganger. Også ambassaden har jevnlig kontakt med israelske myndigheter om hvordan innreisereglene praktiseres, og sier at de vil fortsette med å ta opp konkrete saker. Men verken UD eller utenriktjenesten kan umulig ha oppnådd noe som helst så lenge vi ser at innreiserestriksjonene er ytterligere innskjerpet.

Tvert imot, mener Aaker:

– I stedet for at norske myndigheter forsvarer Israels rett til å stenge oss ute fra Palestina, må norske myndigheter snu seg rundt og se at det er interessene til egne statsborgere som Norge i første rekke skal ivareta. De kan ikke la Israel bestemme hvem som skal reise til Palestina eller ikke. Regjeringen må legge inn synlige krefter på å finne en løsning som gjør at vi kan reise fritt til Palestina. Stempelet om at vanlige norske statsborgere skal utgjøre en sikkerhetsrisiko for Israel og den gjentatte trakasseringen og kriminaliseringen som de utsettes for på grensekontrollen burde føre til sterke reaksjoner fra enhver regjering. Likevel ser vi at Israel skjermes, og kan tillate seg å komme med grove påstander og handlinger uten at det får konsekvenser.

Saken fortsetter under bildet.

BDS-kampanjen er voksende internasjonal solidaritetsbevegelse som krever at Israel retter seg etter internasjonal lov og respekterer menneskerettighetene.

Den norske regjeringen bør forsvare retten til BDS

Hvis det er noe den israelske regjeringen frykter, så er det den internasjonale BDS-kampanjen. [Det er beregnet at det årlige tapet for Israel kan være så høyt som nesten fem milliarder dollar som følge av boikott-oppfordringene.](#)

– I stedet for at regjeringen forsvarer retten til BDS og retten til å kjempe for menneskerettigheter og folkeretten med fredelige midler, er regjeringen blitt en tilrettelegger for Israels angrep på ytrings- og organisasjonsfriheten. Det er nå blitt norsk politikk å ikke støtte organisasjoner som har som hovedformål å fremme BDS-kampanjen. Regjeringen er også imot at det *uttrykkes* støtte til BDS slik det kom fram av Stortingets spørretime nå nylig. Igjen er det Israels interesser som skal forsvares og legitimeres i stedet for at regjeringen står rakrygget og støtter norske statsborgeres rett til å uttrykke seg – også om det gjelder kritikk av staten Israel, sier Aaker.

Solidaritetsarbeidere, organisasjoner og personer som har kontakt og samarbeid med palestinerne setter okkupasjonen, trakasseringen og brutaliteten på dagsorden i ulike vestlige land. Alt dette misliker Israel.

– Israel liker heller ikke at folk uttrykker støtte til BDS og forsøker å stemple dem som antisemitter og kriminelle. Jeg ser at den israelske ambassadøren i Oslo hevder at BDS-bevegelsen ikke anerkjenner Israels rett til å eksistere. Dette er en del av strategien til Israel som går ut på å spre løgner og propaganda om dem som mener at boikott er det eneste virkemidlet for en rettferdig løsning. BDS-bevegelsen er derimot en sterk motstander av ambassadørens og Netanyahus mål om en ekskluderende jødisk stat som har sionismen som drivkraft, og som favoriserer en gruppe innbyggere framfor andre innbyggere. Det er ikke et demokrati, men en apartheidstat, sier Berit Aaker, og avslutter:

– Vi må intensivere arbeidet her hjemme, og i enda større grad reise til Palestina for å se med egne øyne hva som skjer. Det tjener solidaritetsarbeidet for det palestinske folket – ikke bare litt, men mye!

- [Bli med på Palestinakomiteens studieturer](#)
- [Bli solidaritetsarbeider i Palestina eller i Libanon](#)